

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Aleksander Stępkowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi D. H.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie I AGa (...),
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 września 2019 r.,

skargę odrzuca.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 28 czerwca 2019 r. D. H. (dalej: Skarżący) wniósł na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, dalej: "ustawa o skardze na przewlekłość" (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., poz. 75), skargę na przewlekłość postępowania o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na rzecz osoby, na którą przeszło uprawnienie w sprawie I AGa (...) toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...). Skarga została wniesiona osobiście przez skarżącego, nie zaś przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego.

Sąd zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić bowiem w przypadku gdy skarga na przewlekłość postępowania jest rozpoznawana przez Sąd Najwyższy, stosuje się art. 87¹ k.p.c. z którego wynika przymus adwokacko-radcowski (uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, mająca moc zasady prawnej z 17 listopada 2004 r., III SPP 42/04,

OSNP 2005 nr 5, poz. 71; zob. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 23 marca 2018 r. I CSP 1/18; 26 maja 2011 r. II CSP 1/11). Skargę wniesioną osobiście przez Skarżącego należało więc uznać za niedopuszczalną i jako taką odrzucić (art. 87¹ § 1 zd. 2 k.p.c. i art. 9 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 370 k.p.c.). Z tego względu postanowiono jak w sentencji.